

Uwagi moje dotyczą objęcia w projekcie ustawy naprawczej kobiet urodzonych w latach 1949-1952, stanowiących grupę podmiotów podobnych z kobietami urodzonymi w 1953 r., które dotyczy wyrok TK P 20/16., i które pobrały emeryturę wcześniejszą na podstawie art.46 w zw. z art.29. Przepis art.25 ust.1b był stosowany w stosunku do wszystkich kobiet urodzonych w latach 1949-1953, które z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczeń w wieku powszechnym i ich wypłatę wystąpiły po 1 stycznia 2013 r niezależnie, czy prawo do świadczeń w wieku powszechnym nabyły osiągając wiek emerytalny przed 1 stycznia 2013 r., czy też po tej dacie. W ten sposób, stosując błędną wykładnię prawa ZUS od 1 stycznia 2013 r. zrównał stany prawne kobiet z roczników 1949-1952 ze stanem prawnym kobiet z rocznika 53. Nie jest to zgodne z ustawą emerytalną, ponieważ art.129. 1. na podstawie, którego składa się wniosek, umieszczony jest w rozdziale "ogólne zasady wypłaty świadczeń", a zgodnie z ustawą datę powstania prawa świadczeń określa Art.100. 1. ustawy o FUS, umieszczony w rozdziale „powstanie i ustanie prawa do świadczeń”. Błędne ustalenie daty powstania prawa do świadczeń umożliwia organom rentowym obejście ustawy i stosowanie art.25 ust.1b w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952, których w świetle prawa przepis art.25 ust.1b nie obejmuje i tworzenie fikcji, że przepis art.25 ust.1b nie działa wstecz, a tym samym nie zostało naruszone prawo i nie złamano konstytucyjnych zakazów: zakaz stosowania nowo wprowadzonych przepisów pogarszających sytuację prawną osób uprawnionych z mocą wsteczną, zakaz odbierania nabytych już ex lege praw emerytalnych, zakaz zmiany warunków nabywania uprawnień już po nabyciu tego prawa. De facto wszystkie te zakazy w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952, którym do obliczenia emerytury zastosowano przepis art.25 ust.1b ustawy o FUS zostały złamane i w sposób rażący zostały naruszone art. 2., art .7., art. 31 i art. 32 Konstytucji RP, art, 2 KC oraz art 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Wszystkie kobiety urodzone w latach 1949-1952 zrealizowały już emerytury wcześniejsze przed 1 stycznia 2013 r. i nabyły ex lege zgodnie z art.24. prawo do „świadczeń określonych w ustawie” (art.100) przysługujących w wieku powszechnym w świetle przepisów obowiązujących do 31 grudnia 2012 r., Prawo to obejmuje również zasady obliczania świadczeń, czyli bez odliczeń w przepisie art.25 ust.1b i podlega konstytucyjnej ochronie. Dlatego też stosowana przez ZUS jak i judykaturę utrwalona, błędna wykładnia prawa, nakazująca stosowanie art.25 ust.1b w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952, które w świetle prawa przepis ten nie obejmuje, co potwierdził TK umarzając postępowanie i wydając Postanowienie P 11/14 stanowi rażące naruszenie prawa.

Ponieważ według ZUS jak i judykatury przepis art.25 ust.1b obejmuje wszystkie kobiety urodzone w latach 1949-1953, które z wnioskiem o ustalenie prawa i wypłatę świadczeń w wieku powszechnym występują po 2012 r. i stosuje do nich wszystkich przy obliczaniu emerytury powszechnej przepis art.25 ust.1b, to znaczy, że przepis art.25 ust.1b uznany przez TK jako niezgodny z art.2 konstytucji RP w stosunku do kobiet z rocznika 53, ponieważ według TK przepis ten objął tylko kobiety urodzone w 1953 r., to jest on również niezgodny w stosunku do kobiet urodzonych w latach wcześniejszych 1949-1952, z tym że;

1. W stosunku do kobiet urodzonych w 1953 r. niezgodność z konstytucją powoduje sama norma prawna , przepis art 25 ust.1b ustawy o FUS

2. w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952 niezgodność przepisu art.25 ust.1b z Konstytucją powoduje stosowanie utrwalonej, błędnej wykładni prawa.

Ustawa „naprawcza” powinna więc objąć wszystkie kobiety urodzone w latach 1949-1953, które na podstawie art.46 pobrały na wnioski złożone przed 1 stycznia 2013 r. emerytury wcześniejsze i którym do obliczenia emerytury zastosowano art.25 ust.1b ustawy o FUS.

Ponieważ data składania wniosków na podstawie art.129.1.o potwierdzenie nabycia prawa do świadczeń w wieku powszechnym i ich wypłatę jest data dowolną i nie jest ograniczona żadnym terminem, a nabyte prawo do świadczeń przysługuje do śmierci osoby uprawnionej, to przepis art.25 ust.1b uznany za niezgodny z Konstytucją w stosunku do kobiet z rocznika 53 jest również niezgodny w stosunku do kobiet z rocz, wcześniejszych 1949- 1953. Cała grupa tych kobiet nabyła prawo do emerytury, o której mowa w art.24. 1. na mocy tej samej ustawy, więc na tych samych zasadach powinna być obliczona wysokość emerytury.

Perfidnym oszustwem w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952 jest;

1. objęcie kobiet ur. w latach 1949-1952 przepisem art.25 ust.1b kobiet ur. w latach 1949-1952 które nabyły już przed 1 stycznia 2013 r. prawo do świadczeń w wieku powszechnym, a wnioski o realizację prawa do świadczeń w wieku powszechnym, które ustawowo składa się w dowolnym terminie, zależnym od woli osoby uprawnionej, składały po 1 stycznia 2013 r, zrównując ich sytuację prawną z kobietami urodzonymi w 1953 r., które prawo do emerytury powszechnej nabywały już po 2012 r. po wejściu przepisu art.25 w życie

3. zignorowanie Postanowienia TK z 3 listopada 2015 sygn. akt P 11/14, w którym TK potwierdził, że art.25 ust.1b nie obejmuje kobiet urodzonych w latach 1949-1952

4. po wyroku TK z 6 marca 2019 r stwierdzającym niezgodność art.25 ust.1b z Konstytucją w stosunku do kobiet z rocz.53 ZUS zmienił przepisy i umożliwił ponowne przeliczanie świadczeń z pominięciem przepisu art.21 ust.1b tylko w stosunku do kobiet urodzonych w 1953 roku, a pozostawienie w mocy stosowania tego przepisu do kobiet z rocz. wcześniejszych

5. twierdzenie, że przepis art.25 ust.1b jest zgodny z konstytucją w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952, bo TK wydał wyrok tylko w stosunku do kobiet urodzonych w 1953 roku jest wielkim oszustwem, a w stosunku do kobiet umorzył podstępowanie, bo przepis art.25 ust.1b ich nie obejmuje, i wydał Postanowienie P 11/14. TK wydał wyrok w stosunku do kobiet urodzonych w 1953 r, tylko dlatego, że tylko te kobiety objął art.25 ust.1b, natomiast kobiety urodzone w latach 1949-1952 zostały oszukane przez władze, która fałszuje wykładnię prawa w celu obejścia ustawy i stosowania tego przepisu w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1952. Gdyby Art.25 ust.1b był zgodny z konstytucją w stosunku do kobiet ur. w latach 1949-1952, jak twierdzi władza, TK nie miałby podstaw do umorzenia postępowania i wydać postanowienia P 11/14, tylko musiałby wydać wyrok.

6. władza oskarża emerytki o spóźnienie się z wnioskami, za co odebrane im zostały prawa nabyte, podczas gdy naprawdę to nie emerytki spóźniły się z datą złożenia wniosku, bo nie można spóźnić się do dowolnej daty złożenia wniosku, tylko władza w rażący sposób naruszyła art.31 Konstytucji.

Stanowisko ZUS jak i judykatury odnośnie stosowania przepisu art.25 ust.1b jest całkowicie **sprzeczne ze stanowiskiem TK**, który stosowanie art.25 ust.1b przy obliczaniu emerytury powszechnej w stosunku do kobiet z roczników 1949-1953 uzależnia od daty osiągnięcia wieku powszechnego, stanowiącej zgodnie z Art.24.1. warunek nabycia prawa do „świadczeń określonych w ustawie” (art.100.1. ustawy o FUS) w wieku powszechnym. Prawo to ustaje dopiero z dniem śmierci osoby uprawnionej (art.101. 2) i podlega konstytucyjnej ochronie. Zapis art.100.1. „świadczeń określonych w ustawie” odwołuje się do art. 1.1 ustawy o FUS, co „określa ustawa” i co podlega w związku z tym **konstytucyjnej ochronie**.

Art. 100. 1. "Prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa..."

Art.1 .1. Ustawa określa:

1.Warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnych i rentowych

2. Zasady ustalania wysokości świadczeń

3. Zasady i tryb przyznawania oraz wypłaty świadczeń

Z zapisu tych dwóch artykułów jasno wynika, że konstytucyjnej ochronie podlegają zgodnie z art.1. 1. ustawy o FUS nie tylko warunki nabywania uprawnień, to jest wiek, staż, jak **błędnie orzekł SN w uchwale z dnia 28 listopada 2019 r. III UZP 5/19**, ale również **zasady obliczania świadczeń**, oraz zasady i tryb przyznawania świadczeń. Ponieważ przepis art.25 ust.1b ustawy o FUS, który zmienił niekorzystnie zasady obliczania prawa do świadczeń w wieku powszechnym, wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. to nie obejmuje on kobiet urodzonych w latach 1949-1952, które nabyły przed tą datą prawo do świadczeń podlegające konstytucyjnej ochronie, w tym zasady obliczania świadczeń, co potwierdził TK: **Postanowienie z 3 listopada 2016 r. Sygn. akt. P 11/14, Roczniki 1949-1952**

"Sejm i Prokurator Generalny, odwoławszy się głównie do orzecznictwa sądów apelacyjnych i Sądu Najwyższego, uznali, że uzasadniony jest inny niż przyjęty przez pytający sąd rezultat interpretacyjny rozważanych przepisów, a mianowicie taki, iż art. 25 ust. 1b ustawy FUS nie obejmuje osób, które przed 1 stycznia 2013 r. korzystały z wcześniejszej emerytury i przed tym dniem nabyły prawo do emerytury w wieku powszechnym (spełniły warunki jej uzyskania), niezależnie od tego, czy odpowiedni wniosek złożyły przed czy po 1 stycznia 2013 r."

Postępowanie P 11/14 w sprawie zgodności art.25 ust.1b z Konstytucją w stosunku do kobiet ur. w latach 49-52 zostało więc umorzone, bo przepis art.25 ust.1b nie obejmuje tych kobiet urodzonych przed 1953 r. Potwierdza ten fakt również postępowanie w sprawie P 20/16 zakończone wydaniem przez TK w dniu 6 marca 2019 r. wyroku. TK orzekł, że przepis art. 25 ust.1b w stosunku do kobiet urodzonych w 1953 r. , które pobrały emerytury wcześniejsze na podstawie art.46 nie jest zgodne z art.. 2 Konstytucji.

TK stwierdził, że z grupy kobiet urodzonych w latach 1949-1953 Art.25 ust.1b objął tylko kobiety urodzone w 1953 r. Nie obejmuje natomiast kobiet ur. w latach 1949-1952,

dlatego wyrok TK Sygn. Akt P 20/16 dotyczy tylko kobiet ur. w 1953 r. TK stwierdził:

"Istotne znaczenie ma to, że mechanizm ustalania podstawy emerytury powszechnej zgodnie z zasadą przewidzianą w art. 25 ust. 1b ustawy o FUS obowiązuje od 1 stycznia 2013 r. Ma zatem zastosowanie tylko do pewnej grupy kobiet korzystających z wcześniejszej emerytury – urodzonych w 1953 r. Tylko te ubezpieczone, przechodząc na wcześniejszą emeryturę, osiągnęły powszechny wiek emerytalny już po wejściu w życie kwestionowanego art. 25 ust. 1b ustawy o FUS. Ich sytuacja prawna w odniesieniu do sposobu obliczenia podstawy emerytury powszechnej została więc ukształtowana z zastosowaniem tego przepisu.

Natomiast zasady ustalania wysokości świadczeń emerytalnych, wypłacanych kobietom urodzonym w latach 1949-1952, które przeszły na tych samych warunkach na emeryturę wcześniejszą, pozostały niezmienione."

Jak widać kryteria stosowania Art.25 ust.1b przez ZUS i judykaturę w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949-1953 są diametralnie różne od kryteriów, jakimi kierował się Trybunał konstytucyjny ustalając zgodność z Konstytucją stosowania art.25, dlatego wydał wyrok TK tylko dla kobiet z rocz.53. Należy zwrócić uwagę, że gdyby TK przy orzekaniu kierował się błędną wykładnią prawa jaką stosuje ZUS i judykatura, według której art.25 ust.1b obejmuje wszystkie kobiety ur. w latach 1949-1952, a nie tylko urodzone w 1953 r. jak stwierdził TK, to nie mógłby on wydać orzeczenia obejmując nim tylko urodzone w 1953 r., tylko musiałby ująć w wyroku całą grupę kobiet ur. w latach 1949- 1953 , gdyż w przeciwnym przypadku orzeczenie wyróżniające jedynie wybraną grupę osób, kobiety z rocz.53, podczas gdy krąg osób osób objętych stosowaniem przepisu obejmuje w równym stopniu kobiety z rocz, 1949-1952 byłoby niezgodne z art.2 i art.32 Konstytucji RP, gdyż art.32 Konstytucji stanowi:

"Konstytucyjna zasada równości wobec prawa ma utrwalone znaczenie zarówno w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, jak i w nauce prawa. Z art. 32 ust. 1 Konstytucji ("Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne") wynika, że podmioty prawa, które charakteryzują się w równym stopniu określoną cechą relewantną, muszą być tak samo traktowane przez prawo. Równe traktowanie oznacza stosowanie jednakowej miary, a także odrzucenie dyskryminujących i faworyzujących różnicowań. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał, że zasada równości wobec prawa wyraża się w formule "nie wolno tworzyć prawa różnicującego sytuację prawną podmiotów, których sytuacja faktyczna jest taka sama" (np. wyrok TK z 31 marca 2008 r., sygn. akt P 20/07).

Dlatego też projekt ustawy"naprawczej" powinien objąć całą grupę kobiet urodzonych w latach 1949-1953, które pobrały na wnioski złożone przed 1 stycznia 2013 r. emerytury wcześniejsze i którym przy obliczaniu emerytury zwykłej z Art.24.1. ustawy o FUS zastosowano przepis art.25 ust.1b.

W przeciwnym razie ustawa „naprawcza” będzie jeszcze bardziej niezgodna z art.2, art.7 i art.32 Konstytucji , niż wprowadzenie do ustawy w stosunku do kobiet urodzonych przed 1953 r. i w 1953 r. , które na podstawie art. 46 pobrały emerytury wcześniejsze, przepisu art.25 ust.1b i nadanie mu mocy działania wstecz .

Nie ma też żadnego znaczenia okres vacatio legis, bo po pierwsze, jeżeli przepis art.25 ust.1b nie obejmuje ubezpieczonych, które prawo do emerytury na podstawie art.24 1. nabyły przed 1 stycznia 2013 r, to i okres vacatio legis tego przepisu ich nie dotyczy. Po drugie okres vacatio legis nie uprawomocnia łamania konstytucyjnej zakazów i rażącego naruszania prawa przez władzę po wejściu w życie zastawionej na emerytki pułapki prawnej art.25 ust.1b. Po trzecie okres vacatio legis dotyczy osób składających po 6 czerwca 2012 r. wnioski o emeryturę wcześniejszą. Tylko te osoby były zainteresowane aktualnymi przepisami emerytalnymi, z którymi mogły zapoznać się jeszcze w okresie vacatio legis przed wejściem tego przepisu. Natomiast w stosunku do kobiet, które już zrealizowały prawo do emerytury wcześniejszej i

nabyły już ex lege prawo do emerytury powszechnej na podstawie z art.24 .1. na zasadach obowiązujących przed wejściem przepisu art25 ust.1b w życie, okres vacatio legis przepisu art.25 ust.1b nie ma żadnego znaczenia, bo wyzbycie się zrealizowanego już prawa do emerytury wcześniejszej i zmiana decyzji jest nierealna, gdyż;

-) Po pierwsze, jeżeli przepis art.25 ust.1b nie obejmuje ubezpieczonych, które prawo do emerytury na podstawie art.24 1. nabyły przed 1 stycznia 2013 r, to i okres vacatio legis tego przepisu ich nie dotyczy.

-) Po drugie okres vacatio legis nie uprawomocnia łamania konstytucyjnej zakazów i rażącego naruszania prawa przez władzę po wejściu w życie zastawionej na emerytki pułapki prawnej art.25 ust.1b.

-) Po trzecie okres vacatio legis dotyczy osób składających po 6 czerwca 2012 r. wnioski o emeryturę wcześniejszą. Tylko te osoby były zainteresowane aktualnymi przepisami emerytalnymi, z którymi mogły zapoznać się jeszcze w okresie vacatio legis z przepisem art.25 ust.1b, który będzie obowiązywał od 1 stycznia 2013r. i w świetle tych nowych przepisów podjąć decyzję o przejściu lub nie na emeryturę wcześniejszą. Natomiast kobiety, które już zrealizowały prawo do emerytury wcześniejszej i nabyły ex lege prawo do emerytury powszechnej na zasadach obowiązujących przed wejściem przepisu art25 ust.1b w życie, okres vacatio legis przepisu art.25 ust.1b nie miał żadnego znaczenia, bo wyzbycie się zrealizowanego już prawa do emerytury wcześniejszej i zmiana decyzji były nierealne.

-) Po czwarte, w okresie vacatio legis przepisu art.25 ust.1b obowiązywała zmowa milczenia, więc przepis art.25 ust 1b przemycony do ustawy emerytalnej, zamaskowany innymi szeroko komentowanymi publicznie przepisami, w tym ustawy podwyższającej wiek emerytalny i emerytur mundurowych, przeleżał z powodu braku jakichkolwiek informacji kilka miesięcy niezauważony w Dz.U. , a zarówno ZUS jak i media zaczęły informować o tym przepisie dopiero po 1 stycznia 2013 r, już po wejściu tego przepisu w życie. Z tego względu kobiety, które potencjalnie mogły uniknąć przestępstwa oszustwa, nie uniknęły go.

-) Po piąte emeryt, który już nabył uprawnienia emerytalne na określonych warunkach i zasadach obliczania świadczeń, które zgodnie z prawem nie mogą być zmieniane wstecz już po nabyciu do nich prawa, nie ma ani potrzeby, ani tym bardziej obowiązku studiowania Dz.U. w celu wyszukiwania pułapek prawnych zastawianych na nich przez władze, bo w demokratycznym państwie prawa obowiązuje pewność i stabilność prawa, pozwalająca jednostce na podejmowanie decyzji i realizowanie swoich planów życiowych w świetle obowiązujących przepisów, a nie zastawianie przez władzę pułapek na obywateli, łamanie konstytucyjnych zakazów i rażące naruszanie konstytucyjnych praw i wolności obywateli.

Podkreślenia wymaga też fakt, że **TK nie zgodził się z argumentacją judykatury oraz orzecnictwem SN** na której oparł on swoją **uchwałę SN III UZP 5/19 z 28 listopad 2019 r.** jak i wcześniejszą 19 października III UZP 6/17 powołując się na domniemanie usprawiedliwionego pomniejszenia podstawy emerytury o sumę pobranych emerytur wcześniejszych brutto przed osiągnięciem wieku emerytalnego, sugerując, że prawa te zostały niesłusznie nabyte. Stanowi to fałszowanie faktów, bo to nie emerytki nabyły prawa emerytalne w drodze przestępstwa, tylko w świetle obowiązującego prawa, jakim jest ustawa emerytalna, a przestępstwa dokonała władza, zmieniając wstecz kobietom z rocz. 49-52 warunki nabywania prawa do świadczeń w wieku powszechnym obliczonych na zasadach określonych ustawą w dniu nabycia do nich prawa, już po nabyciu uprawnienia, co jest konstytucyjnie niedopuszczalne i odebrała im prawa już nabyte, oszukując je błędną wykładnią i błędną interpretacją prawa .

W przeciwieństwie do stanowiska SN, TK Konstytucyjny nie zgodził się i odrzucił w postępowaniu Sygn. akt P 20/16 **domniemanie usprawiedliwionego odliczania na podstawie Art.25 ust.1b** pobranych przed 1 stycznia 2013 r. emerytur wcześniejszych w stosunku do kobiet, które prawo do emerytury nabyły w świetle obowiązujących do 1 stycznia 2013 r. przepisów.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził:

"Nie można przyjąć argumentacji podniesionej w stanowisku Marszałka Sejmu, że zmiana wprowadzona art. 25 ust. 1b ustawy o FUS stanowiła naprawienie błędu ustawodawcy. Został on bowiem wyposażony w fachowy aparat i niezbędne narzędzia służące prawidłowości i realności planowania finansowego w odpowiednio długiej perspektywie czasu. Nie może zatem wykorzystywać swoich władczych kompetencji, by przerzucać na obywateli skutki swoich decyzji podejmowanych w oparciu o błędne założenia.

Obowiązkiem ustawodawcy jest określenie skutków finansowych regulacji prawnych i podejmowanie racjonalnych decyzji w oparciu o możliwości finansowe państwa w odpowiedniej perspektywie czasu. Zasada zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa wyklucza możliwość formułowania obietnic bez pokrycia bądź nagłe wycofywanie się państwa ze złożonych obietnic lub ustalonych reguł postępowania. Stanowi to bowiem niedopuszczalne nadużywanie pozycji przez organy władzy względem obywateli (por. wyrok TK z 19 listopada 2008 r., sygn. Kp 2/08, OTK ZU nr 9/A/2008, poz. 157)."

Stosowana przez władze, w tym ZUS i judykaturę z SN na czele wykładnia prawa pozbawiona jest podstaw prawnych oraz pozostaje w zupełnej sprzeczności z z orzecznictwem TK, który stanowi organ prawa hierarchicznie wyższy i którego orzecznictwo oparte jest na najwyższym prawie, jakim jest Konstytucja RP.

Ustawa umożliwiająca ponowne przeliczenie emerytury powszechnej z pominięciem art.25 ust.1b powinna objąć więc wszystkie kobiety urodzone w latach 1949-1953, które na wnioski złożone przed 1 stycznia 2013 r. na podstawie art.46 pobrały emerytury wcześniejsze i po roku 2012 wystąpiły z wnioskiem o potwierdzenie nabycia prawa do świadczeń przysługujących zgodnie z art.24 1. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego i ich wypłatę. Ponieważ data złożenia wniosku na podstawie art.129.1. była i nadal jest datą dowolną, zależną od woli osoby uprawnionej, a ZUS niezgodnie z ustawą uzależnił stosowanie art.25 ust.1b od daty złożenia tegoż wniosku, przez co objął stosowaniem tego przepisu również kobiety z rocz 49-52, chociaż w świetle prawa przepis art.25 ust.1b ich nie obejmuje, czyniąc go tym samym niezgodnym z Konstytucją na równi z rocz.53, to i ustawa naprawcza musi uwzględnić datę złożenia wniosku, a nie nabycia uprawnień z dniem osiągnięcia wieku emerytalnego.

Byłoby to kolejne, jeszcze większe oszustwo władzy, która w celu obejścia ustawy w stosunku do kobiet z roczników 1949-1952 celowo stosowała inną, błędną wykładnię prawa przy stosowaniu art.25 ust.1b, obejmując tym przepisem wszystkie kobiety z rocz. 40-53, a po wyroku TK P 20/16 tworząc ustawę naprawczą stosuje już poprawna wykładnię prawa w celu wyeliminowania z tej ustawy oszukanych przez nią kobiet z roczników wcześniejszych 1849-1952. Jest to haniebne, podwójne oszustwo władzy. Jak można być aż tak niesprawiedliwym? Ustawa powinna objąć całą grupę kobiet urodzonych w latach 1949-1953, które na mocy tej samej ustawy i na tych samych zasadach pobierały na wnioski złożone przed 1 stycznia 2013 r. emerytury wcześniejsze i którym ZUS do obliczenia emerytury, o której mowa w art.24. 1. ustawy o FUS zastosował przepis art.25 ust.1b.

Z poważaniem, U B